

ახალი

„მედნიერია ის, ვისაჯ
სამშობლოსათვის უძვერს გული..“

ჭანიადი

ჭანიადი

85 წელი
თქვენთან
ერთად!

ელფოსტა

2016 წელი 29 ივლისი № 7 № 8112

AxaliGantiadi@gmail.com

მიკრობრანები მთის განვითარებისათვის

გვ2.

საქართველოს რეგიონალური განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს გაერთიანებული წყალმომარაგების კომპანიის დაკვეთით

გვ3.

ინფრასტრუქტურული სამუშაოები

გვ2.

სანიღვრა არხის მოწყობა

გვ2.

გარეგანათების სამუშაოები ბრძელბა

გვ2.

მოსამზადებელი სამუშაოების შედეგ

გვ2.

14 ივლისს ვაჟა-ფშაველას დაბადებიდან 155 წელი უნგრულდა

“ვიცანი, ღმერთო სამყარო”

ჩის გაყიდვას „გერმების ყბანში.. რას ყიდოვ ერთი წათხოვარი

გვ2.

ინსტალში

ქართული

ქართული ელტოზის რაცყვისაღმი მიძღვნისილი

გვ5.

განახლებული აქსოვისია...

გვ3.

ახსნელი, უცნაუბი

ქართული “მრავალუამიერი” და “კალოსპირული”

გვ2.

ქალაქში მიმდინარე ინფრასტრუქტურული სამუშაოები დათვალიერებს

შიდა ქართლის მხარეში გუბერნატორის მოვალეობის შემსრულებელი და მესამე საბავშვო ბაღებს, 600 კაცზე გათვლილ თანამედროვე სტან-

ბელმა იოსებ ოქრომელიძემ და მისმა მოადგილემ ამირან შავშიშვილმა ადგილობრივი ხელისუფლებ-

ის წარმომადგენლებთან ერთად ქალაქში მიმდინარე ინფრასტრუქტურული სამუშაოები დაათვალიერეს. ისინი კასპის პირველ, მე-

დალი კორკომაშვილი, კასპის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის მთავარი სპეციალისტი.

კასპის მუნიციპალიტეტის გამგეობაში ს ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ო ს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს სიპი მეწარმეობის განვითარების სააგენტოს ბიზნეს განვითარების მრჩეველმა ირინა გიორგიძემ შეხვედრა გამართა. ირინა გიორგიძემ ისაუბრა მაღალმთიან რეგიონში ბიზნესის წამოწყების მსურველები, თუ როგორ უნდა ჩაერთონ სახელმწიფო პროგრამაში "მიკროგრანტები მთის განვითარებისათვის".

2016 წლის 27 ივნისიდან 29 ივლისის ჩათვლით, საქართველოს მოქალაქეებს 18 წლიდან უფლება ჰქონდათ შეეცნოთ ბიზნეს იდეის

მიკროგრანტები მთის განვითარებისათვის

განცხადება ვებგვერდზე www.qartuli.ge და კონკურსში გამარჯვების შემდეგ მიიღებენ 5 000 - დან 15 000 ლარამდე თანადაფინანსებას. შეხვედრა კითხვა-პასუხის რეჟიმში მიმდინარეობდა.

ელექტრონულ ტენდერში გამარჯვებული შპს "კასპის კეთილმოწყობა" სოფელ თელადგორში სანიაღვრე არხის მოწყობის სამუშაოებს ახორციელებს. სამუშაოების ღირებულება 11 998

სანიაღვრე არხის მოწყობის სამუშაოები

ლარია და მასზე ადგილობრივი მოსახლეობა არის დასაკმაყოფილებელი. სანიაღვრე არხი რკინა-ბეტონის ღარებით

და ცხაურით ეწყობა, რომელიც უხვი ნალექის დროს წყალს დაუბრკოლებლად გაატარებს და გზას დატბორვისგან დაიცავს - აღნიშნა წინარეხის ადმინისტრაციულ ერთეულში კასპის მუნიციპალიტეტის გამგებლის წარმომადგენელმა ესტატე აბუ-ლაძემ.

გარეგანათების სამუშაოები გრძელდება

ელექტრონულ ტენდერში გამარჯვებული შპს "ლიკანი 2000" კასპის მუნიციპალიტეტის 17 სოფლის 30 უბანში გარეგანათების მოწყობის სამუშაოებს ახორციელებს. კომპანიამ სამუშაოები რამდენიმე სოფელში უკვე დაასრულა.

გარეგანათების

მოწყობაზე 104 775 ლარი დაიხარჯება და მიმდინარე წლის 20 ოქტომბერს დასრულდება. გარეგანათების მოწყობის სამუშაოებს მუნიციპალიტეტის ყველა სოფელში ვგეგმავთ, შესაბამისად პროექტიც ვაგრძელებთ, რათა სამუშაოებმა ყველა სოფელი მოიცვას - აღნიშნა მუნიციპალიტეტის გამგებელმა გოჩა გოჩიაშვილმა.

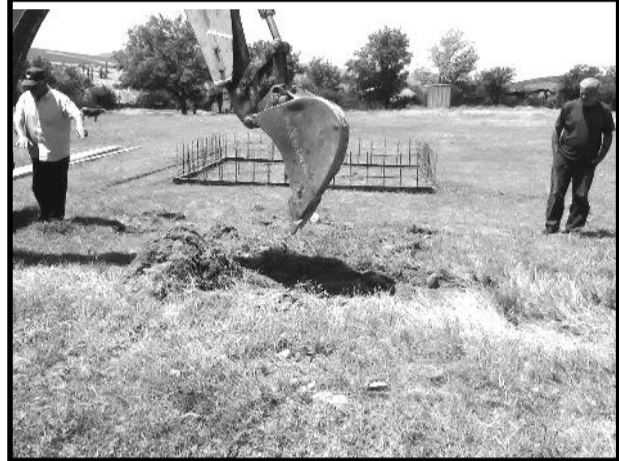
„სხალი გზნთიარაი..“ იძებს წინცერჩილსო სურათიებს წიხონის სავსებ-თო თოცო-მავციანის შიქსაქმნილთა. თხოვნით მივმართავთ თანწიხონილოებს - რაცთოვით თქვინი ყვაროი სვიწნ მავციანეში! გავმოგვიგზავნით წინცერჩილსო რა სხალილსო თოცოვები!

გზნით სვიწნი მვითხვილო!

საქართველოს რეგიონალური განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს გაერთიანებული წყალმომარაგების კომპანიის დაკვეთით

ლარი დაიხარჯება - აღნიშნა შ.პ.ს. "შენებელი"-ს დირექტორმა ირაკლი დონგუზაშვილმა. ინფრასტრუქტურული სამუშაოები, რომლისთვისაც საქართველოს მთავრობამ 3 მილიონ ლარზე მეტი გამოყო, მიმდინარე წლის სექტემბერში დასრულდება და 10 სოფლის 11 000-ზე მეტ ადამიანს არსებულ პრობლემას მოუგვარებს.

საქართველოს რეგიონალური განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს გაერთიანებული წყალმომარაგების კომპანიის დაკვეთით კასპის მუნიციპალიტეტის ორ სოფელში ხვითსა და ბოჟაში წყალმომარაგების სისტემის სამშენებლო - სარე-

აბილიტაციო სამუშაოები მიმდინარეობს. ორივე სოფელში 200 გრძივი მეტრის სიღრმეზე მოეწყობა ჭაბურღილი, დამონტაჟდება ორმოცდაათტონიანი რეზერვუარი და აშენდება საქლორატორი. აღნიშნულ სამუშაოებზე 600 000 - მდე

მოსამზადებელი სამუშაოების შედეგ

კასპში, პაატას ქუჩაზე მოსამზადებელი სამუშაოების დასრულების შემდეგ ქუჩის მოას-

შეუხმობა კვლავ

აქსნელი, უცნაური

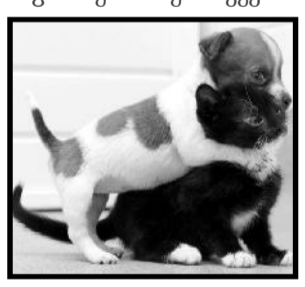
სიცოცხლის განმავლობაში მრავალი უცნაური, მოულოდნელი თუ აუხსნელი მოვლენის მოწმე ვხდებით. უმეტეს შემთხვევაში არ ვიცით, ვის გავუზიაროთ ნანახი, ალბათ იმის შიშით, რომ შეიძლება არასწორად გაგვიგონ...

თუ ყოფილხართ მომსწრე აუხსნელი, უცნაური, შეუცნობელი მოვლენისა შეგიძლიათ

მოგვაწოდოთ ამ ფაქტის ამსახველი ვიდეო, ფოტო მასალა და გაგვიმხილოთ საკუთარი ემოცია, შთაბეჭდილება.

მისი გაცნობისა და შესწავლის შემდეგ, თუ იგი საინტერესო იქნება ფართო აუდიტორიისათვის, მკითხველისათვის, გამოქვეყნდება გაზეთში რუბრიკით „შეუცნობელი.“ საჭიროების შემთხვევაში

შეგვიძლია თქვენს მიერ შემოთავაზებული წერილი გადავცეთ ჟურნალ „ფენომენს“, და შესაბამისად ავტორი გაეცნოს ექსპერტთა შეფასებებსა თუ კომენტარებს. ჩვენ თქვენთან ერთად შევეცდებით გავარკვიოთ ტყუილ-მართალი. კითხ-

ვები ხომ იმისთვის არსებობს რომ პასუხის მოძიებისას გავიგოთ მეტი ყველა მინიშნების უკან შეიძლება იმალებოდეს პასუხი ჩვენთვის საინტერესო კითხვებზე, მოვლენებზე. გამოგვცხადებთ!

განახლებული ექსპოზიცია...

შარშან, კასპის დღესასწაულზე დიდი ხნის ლოდინის შემდეგ საზეიმოდ გაიხსნა გიორგი ხორგუაშვილის სახელობის კასპის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის არქეოლოგიისა და შუასაუკუნეების დარბაზის განახლებული, მუდმივმოქმედი ექსპოზიცია...

მართებული იქნება, თუ ამ "ისტორიულ" დღეზე საუბარს

ფიანიძე, მისი თანამემწე გიორგი ლალიძე და ეროვნული მუზეუმის ინიციატივით სპეციალურად მოწვეული იარაღის რესტავრატორი ამირან ბიჭაშვილი, რომლებმაც რამდენიმე თვის განმავლობაში სრულიად უანგაროდ, უშურველად იმუშავეს იმისათვის, რომ კასპის მუზეუმში დაცული მე-17 საუკუნისდროინდელი საბრძოლო მასალა

საგულისხმო წილსვლით დავიწყებთ, - გვიამბობს მუზეუმის დირექტორი გიორგი ჩაღუნელი, - საქმის გახლავთ, რომ ჩვენი მუზეუმის დირექციამ და მუნიციპალიტეტის მუზეუმების გაერთიანებამ ერთობლივი წერილით მიმართა სიმონ ჯანაშიას სახელობის საქართველოს ეროვნული მუზეუმის გენერალურ დირექტორს ბატონ დავით ლორთქიფანიძეს, რათა დაგვხმარებოდა კასპის მუზეუმის ფონდებში დაცული შუასაუკუნეების უნიკალური ქართული სა-

გაეწმინდათ და აღედგინათ თანამედროვე სტანდარტებით.

შემდეგი ეტაპი გახლდათ დარბაზის მომზადება, სადაც უნდა გამოფენილიყო ეს უაღრესად საინტერესო, უკვე აღდგენილი და გაკეთილშობილებული ექსპოზიცია, რომლის გახსნას ორათეულ წელზე მეტი ხნის განმავლობაში ელოდა კასპელი და არა მხოლოდ აქაური დამთავალიერებელი. რა თქმა უნდა, ექსპოზიციის გახსნამდე საგულდაგულოდ მომზადდა საგამოფენო ინვენტარი

ბრძოლო იარაღებისა და საჭურავლის (ხეცსურული ჯაჭვის პერანგი, ჩაჩქანი, სამკლაურები, რკინის თათის ხე.) გაწმენდითი, რესტავრაციისა და აგრეთვე, პასპორტიზაციისათვის საჭირო სამუშაოების განხორციელებაში.

კარაძეები, ვიტრინები, მინის ხუფები, მოხერხებული სადგამები/. აქვე მინდა აღვნიშნო კასპის მუნიციპალიტეტის გამგებლის ბატონ გონა გოჩიტაშვილის მიერ გამოჩენილი უდიდესი გულისხმიერება, მთელი ამ ხნის განმავლობაში მისი თანადგომა, რათა ეს საშვილიშვილო საქმე ორგანიზებულად და დროულად დასრულებულიყო. სამუშაოების სწორად და სწრაფად შესრულების უზრუნველსაყოფად პირადად იზრუნა მუნიციპალიტეტის

ერთი სიტყვით, გასული წლის დასაწყისში ეროვნული მუზეუმის ხელშეწყობითა და ორგანიზებით კასპში მოვიდნენ ეროვნული მუზეუმის იარაღის ფონდის უფროსი კურატორი მამუკა ქა-

*დასასრული გვ7.

“ვიცანი, ღმერთო სამყარო”

საქართველოს ერთ-ერთ მთიანეთში, სადაც გარემო ისევე მშვენიერი და იგავიუწვდომელია, როგორც, ალბათ, სამოთხეში, უძველესი ქართველები – ფშავლები ანუ ფხოველები სახლობენ – ჯერ კიდევ იმ დროიდან, როცა პომპეუსმა აქ ურიცხვი ჯარით გამოიარა. ქვეყნის კარის მცველად დაყენებულმა ფხოველებმა რომლებიც მტერს ანაწურში დაუხვდნენ და გზა შეუკრეს, პომპეუსი ფრიად განაკვირვებს ხელმარჯველობით, ახოვნებით, ფარისა და ხმლის უცხოდ ხმარებით.

XIX საუკუნეში, ასორმოცდახუთი წლის წინათ, როცა ამ ხალხის ყოფიერების არსი და ცივილური საფეხური დიდად არ გასცილებოდა იმას, რაც სტრაბონმა აღწერა, დაბადა ადამიანი, რომელიც ნეტარი ავგუსტინესავით ცდილობდა პასუხი გაეცა კითხვას: “რა არის ღმერთი?” მასავით ეკითხებოდა მიწას, ცას, მზეს, ვარსკვლავებს და სურდა ყველგან ეპოვა იგი. ეპოვა უფალი იქ და მათში, სადაც იგი უხილავი იყო... და ამ გენიოსს, ისევე როგორც ნეტარ ავგუსტინეს, ყველაფერი აძლევდა პასუხს: “ჩვენ მან შეგვექმნა.” როცა სიცოცხლის არსში წვდომა შეეძლო იქცეოდა, პოეტი აღფრთოვანებით იტყობდა:

“ვიცანი, ღმერთო, სამყარო,

ეს შენი დანაბადები.”

ვაჟა-ფშაველა შეიძლება, ანტიკური ხანის ტრაგიკოსი პოეტი და მოაზროვნე ყოფილიყო – ნატიფი, აღნავი, მოხდენილი მხრებით, ძლიერად გამჭოლი და ნათელი თვალებით. ანდა, XXXII საუკუნეში ეცხოვრა თავისი შეურყენელი იერსახითა და ხნობით, დაეწერა ის, რასაც წერდა და იქაც გენიოსი იქნებოდა, რადგან მის შემოქმედებაში განფენილი მისტიკისა და უნიკალური სახეობრივი აზროვნების გასაღები სწორედ სამყაროს გასაღებს წააგავს. ვაჟა-ფშაველას ნებისმიერი დიდი ნაწარმოები შეიძლება წარსულშიც გადაისროლო და მომავალშიც, იმიტომ, რომ მათ ერთგვარი უდროობის, ანუ მარადისობის ბეჭედი ახის.

როცა დედა ორსულად იყო და ლუკა რაზიკაშვილი უნდა დაბადებულყო, ქალმა იშვიათი რამ სიზმარი ნახა: ცა გახსნილიყო, ზეცასა და მიწას შორის კიბე დამდგარიყო, რომლის ბოლო გახსნილ ცაზე იყო მიყუდებული. ამ კიბეზე ადიჩადიოდნენ ანგელოზები და ისეთ მწყობრ ხმაზე მღეროდნენ, როგორის მოსმენაც მხოლოდ ზეცაში შეიძლებოდა. დედის სიზმარში, რომელსაც იგი ხშირად უყვებოდა შვილს, რაღაც იდუმალი, თუმცა წინასწარმეტყველური კოდი ჩაიდო. ეს იყო გაჭრა იმ ჩა-

კეტილი სივრციდან, იმ კოლექტიური საზოგადოებიდან (თემი), სადაც ვაჟას წინაპრები ცხოვრობდნენ და რომლის ორგანულ ნაწილადაც უნდა დაბადებულიყო მისი შვილი. იქნებ, ამ ზეციურ-მიწიერი კიბის გამო, დროისა და სივრცის უცხო განზომილებათა ჭვრეტა ისევე ხელმისაწვდომია ვაჟასთვის, როგორც ყველასათვის – ორგანოზომილებიანი პეიზაჟისა. მას შეეძლო ეთქვა, რომ მთას იყო, იდგა მწვერვალზე, თვალწინ ეფინა ქვეყანა, გულზე ესვენა მზე-მთვარე და ღმერთთან ლაპარაკობდა. თუმცა ეს არ გახლდათ ნიქშეანური უფლებამოსილების გამოხატულება, ეს იყო აღწერა იმ წყალობისა, რაც მას ღმერთმა მიანიჭა. ვაჟას თამამად ევაკრებოდა იმხანად მოღუპი ნიქშე. “ხერხემალგამოცილი ევროპიელ ფილოსოფოსსა და ჩვეულებრივ ნაცარქექიას” ეძახდა. მას სძულდა ზეცა, მაგრამ უყვარდა კაცი – ადამიანი და ყველაფერი, რაც ადამიანად გვხდის. იგი გამსჭვალული იყო ადამიანური წინააღმდეგობების ამოცნობის წადილით, ხიბლავდა ძლიერებისა და უმწეობის, მისტიკურისა და რეალურის, სიყვარულისა და ღალატის, შემწყნარებლობისა და შურისძიების, მშვენიერებისა და სიმანინჯის თანაარსებობა ჩვენს შიგნით. უთუოდ, დიდი ერის შვილი რომ ყოფილიყო, ისევე ეცოდინებოდა ყველა მოკვდავს, როგორც უილაიმ შექსპირი.

“აი, ადამიანი, რომელიც დადის, როგორც მარტორქა.” – ამბობდნენ მის შესახებ ამხანაგები, როცა ვაჟა გორის პედაგოგიურ სასწავლებელში სწავლობდა. ცოდნის წყურვილი ზღაპრის პერსონაჟის მისწრაფებასავით ყოვლისმომცველი იყო მასში. თელავის სასულიერო სემინარიაში, საკლასო ოთახში უადგილობის გამო, იგი ბუხარში იჯდა გაკვეთილების დროს და ერთ-თავად გამურული დადიოდა... უსახსრობის მიუხედავად, მაინც გაემგზავრა პეტერბურგში, მაგრამ უნივერსიტეტში კურსის დასრულება ვერ შეძლო. კაფიებსა და ფოლკლორზე გაზრდილი, იმ კუთხიდან წამოსული ყმაწვილი, სადაც წერაკითხვა თითო-ორილა ადამიანმა თუ იცოდა, კითხულობს ჰომეროსს, დანტეს, შექსპირს, მილტონს, გოეთეს... როგორც დავით კლდიაშვილი იგონებს, მას ამშვენიერებდა თავმდაბლობა და საყვარელ ადამიანად ხდიდა. ვაჟამ გამოარღვია ფხოვის საზღვრები, რათა უფრო კარგად დაეგეღო ყური მსოფლიო მოძრაობისათვის, ხოლო შემდეგ დაბრუნებულყო თუქან და დაფლეთილ ჩოხაში ჩაცმულს მიწა ეხნა მთაში, რადგან სრულიად უმწეო იყო ყოფითი კეთილდღეობის მოწყობის საქმეში.

ვაჟას პოეტურ ხატებში მთელი სამყაროს გასულიერე-

ბა კოსმიურ საზღვრებამდე აღწევს და აქ სულიერთა შორის ყველაზე უფრო სულიერი – ადამიანი, ისეთივე პერსონაჟია, როგორც კლდე, წყარო, გამხმარი ხე ან ყვავილი. იგი ბუნებას აძლევს ისეთ ადამიანურ ხასიათს, რომელიც შეიძლება თავად ადამიანში დაფარული იყოს. მას ძალუქს უსულო საგნებს სული შთაბეროს და აასაუბროს ლოდები კლდისა; თუმცა ბევრი რამ კაცის ნებას ემორჩილება, მაგრამ მაინც “ბუნება მბრძანებელია”. ვაჟასათვის არ არსებობს სამყაროში ორი ისეთი საგანი, რომელთა შორის კავშირის დამყარება არ შეიძლებოდა. მაგალითად, მოჭრილ ხესა და ადამიანის მეტამორფოზს ან მოკლულ ირემსა და ბავშვის დაბადებას შორის. იგი მიელტვის მოვლენათა შორის, ადამიანურ ბედისწერასა და ხასიათს შორის, რეალურ და მიღმიერ სამყაროს ანუ სააქაოსა და საიქიოს შორის დაფარული კავშირების აღმოჩენას.

ვაჟა-ფშაველას შემოქმედების ერთ-ერთი პარადოქსი ის გახლავთ, რომ XVIII და XIX საუკუნეების მიჯნაზე, როცა მსოფლიო ლიტერატურული სცენა ივსება ახალი სტილიურ-ჟანრები, მდინარეებით, ვაჟა ეპიკურ პოემას ირჩევს და იქ აღმოაცენებს უძველეს, მაგრამ ამაღროლულად, უახლეს, საკვირველ სურათებსა და გმირებს, რომელთა კეთილშობილი, უსაზღვრო სიძლიერე სისუსტემდე მისულ მგრძობიარობასა და სიფაქიხესთან არის შერწყმული. ჩაკეტილი, შემოსაზღვრული სივრცე ფშავ-ხევსურეთი ვაჟასთან სამყაროს ზოგადი მოდელია, სადაც ადამიანისათვის საჭირო ხდება მისი არსებობის ნიშანდობლივი ღერძის მიგნება და გაშიშვლება. ამ მიგნებებსა და ძიებებშია გაცხადებული დახურული სივრცის მიმართება გარესამყაროსადმი.

არსებობს საყოველთაოდ ცნობილი თეორია დია და დახურული, მდგრადი და მოძრავი, აპოლონიური და დიონისური

კულტურების შესახებ. თუ შევეცდებით ვაჟას მიერ დახატული კულტურა ამ მოდელს მიუხედავად, აღმოჩნდება, რომ ეს გახლავთ გარეგნულად მდგრადი, მაგრამ შინაგანად მსხვერვალი კულტურა, რომელიც ცდილობს გადალახოს მეტაფიზიკური მიჯნები და შეერწყას უცხო სივრცეებს. მინდიაში, რომელიც ქაჯებთან ტყვედ ყოფნისას, გველის ხორცის ჭამამ ბუნების ენის მცოდნედ აქცია, საზღვრების დამრღვევის არქეტიპია ჩაედო. ბუნების საიდუმლოთა ახსნისა და უხილავ სილამაზეთა შესაცნობად ვაჟამ შექმნა გმირი, რომელიც გამოდის ყოფიერების ზოგადი მოდელიდან. იგი გადაინაცვლებს სხვა განზომილებაში, სხვა მცნებათა მორჩილი ხდება. იქ მიუწვდომელი, უმაღლესი და წმინდა კანონებია, მაგრამ მისი ყოფა უბედური და გაუსაძლისია. ორი სივრცის გადაკვეთა, მათი თანხვედრა, შეპირაპირება შეუძლებელი ხდება, რაც მინდიას დაღუპვას განსაზღვრავს. ამ მისტიკური გმირის ხატი, თითქოს კაცობრიობის საოცნებო მომავალს ჰგავს.

ამავე ირეალურ მომავალში შეიძლება ჩაეწეროს გმირად ალუდა ქეთელაურიც, რომელსაც შეუძლია მტრის ვაჟაკობით აღფრთოვანდეს და თავის მიერ მოკლული ადამიანი საბედისწეროდ შეიყვაროს. ამ სიყვარულით იწყება გმირის სვლა უნივერსალური ფასეულობებისაკენ, რომელსაც იგი საკუთარ თავში აღმოაჩენს და რომელთა გამჟღავნებას ქრისტიანული თემის წინაშე არ ერიდება. საყოველთაო რისხვა მას არ აშინებს, რადგანაც უმაღლესი სიმართლის განცდა უფლებას აძლევს არც მკლავი მოსჭრას მტერს და თავის ხატს ურჯულოს შენდობაც შესთხოვოს. მისი მულტიკულტურული ცნობიერება თემში არსებულ კანონებს სცილდება და ალუდას ტრაგიკული შეურყევლობა მის შემდგომ ყოფით ბედისწერასა და სხვა, უმაღლეს ჭეშმარიტებებში თვითდამკვიდრებას განსაზღვრავს.

რატომ სურს კაცს კაცის სისხლი? – კითხვა, რომელიც მულტიკულტურულ უპასუხოდ რჩება. ამის საპირისპიროდ ვაჟა აყენებს უძველეს “ალტერნატივას”, რომელიც მატერიალურ სამყაროში უფრო დამარცხებისთვისაა განწირული – ჩვეულებრივი და ბუნებრივია, რომ კაცს სურდეს, ეს სისხლი არ დაიღვაროს. სიყვარული, რომელიც ერთი შეხედვით უსაფუძვლოდ, უმიზეზოდ, უცნობი მადლის წყალობით ჩნდება და რომელსაც, შეიძლება, მტრის სიყვარული დაარქვას, სინამდვილეში მოყვანის სიყვარულია. მტერი კი, სულაც არ არის მტერი. ვაჟას ერთ-ერთი შედეგური, რომელსაც მეტ-ნაკლებად იცნობენ მსოფლიოში და, რომელიც ახლაც იდგება ოკეანის გაღმა-გამოღმა თეატრებში – “სტუმარ-მასპინძელი”, სწორედ იმ ურთიერთობებზეა, რაც მტრებს შორის წარმოიშვება. ძალაუფლებით მოსილი საზოგადოების მოთხოვნას, სტუმრის მტრად აღიარებისა და კოლექტიური შურისძიების შესახებ, მასპინძელი (ჯოჯოლა) იშვიათი პერიოდით პასუხობს. მუსულმან ჯოჯოლას ქრისტიანი ზვიადურის წინააღმდეგ ამბობებულ თანამომხეთა ქმედების ლოგიკა ვერ გაუგია. ასევე იქცევა მისი მეუღლე ალაზა, რომელიც უმაღლესი ქალურობის – დედაკაცობის ნიშანია ალბეჭდილი. ამ პოემაში არის ერთი ადგილი, რომლის გაგრძელებაზე ვაჟა სამი თვე ფიქრობდა: ალაზას თითქმის შეუყვარდა უცხო კაცი, ალტაცებულია მისი იერსახით, ვაჟაკობით, რომელსაც ეს უკანასკნელი გამოავლენს, როცა თემი მას საფლავზე დააკლავს. ეფგორიდან გამოსული ქალი ქმარს გამოუტყდება, რომ ზვიადური დაიბრია, არ მალავს საკუთარ აღფრთოვანებას და გარდაცვლილის გლოვას. ალბათ, “სტუმარ-მასპინძელი” ისეთი გენიალური არ იქნებოდა, რომ არა ჯოჯოლას პასუხი, რომელიც სამი თვის მუდმივი ფიქრის მერე, მინდორში, მკის დროს მოუვიდა თავში პოეტს. მან დააგდო ცელი და სახლში გაიქცა, რათა პატრიარქალური საზოგადოების შეილის – ჯოჯოლასათვის ეთქმევინებინა: “იტირე? მადლი ექმნია, მე რა გამე ვარ მაგისა, დაცს მუდამაც უხდება გლოვა ვაჟაკის კარვისა.”

ვაჟა-ფშაველა მულტიკულტურული მსოფლგაგების მხატვარია – როგორც პოეზიასა და პროზაში, ასევე არა მხოლოდ ჩემთვის სამაგიდო პუბლიცისტიკაშიც. მან, ისევე, როგორც ჭეშმარიტმა ქრისტიანობამ, არ იცის ურჯულო, უცხო, მაგრამ სწამს, რომ “სამშობლო, როგორც მშობელი, ერთია ქვეყანაზედა.” მიაჩნია, რომ “ყოველი ნამდვილი პატრიოტი კოსმოპოლიტია ისე, როგორც ყოველი გონიერი კოსმოპოლიტი პატრიოტია”, რადგან ადამიანის ღვაწლი, რომელიც “სასარგებლო გამოდგება მშობელი ქვეყნისთვის, იმდენადვე სასარგებლო იქნება მთელი კაცობრიობისათვის.” ვაჟას წერილი “კოსმოპოლიტიზმი და პატრიოტიზმი” მსოფლიოს ყველა ენაზე რომ ითარგმნოს, ერთნაირად მისაღები იქნება ზულუსისთვისაც და ამერიკელისთვისაც...

რა შეიძლება ვუთხრათ უცხოელ მკითხველს, რომელიც ვაჟა-ფშაველას წაკითხვას გადაწყვეტს? რა და – მას ელოდება ბიბლიურის მსგავსი პარადოქსები, სახარებისეული შემწყნარებლობა, გოეთეს დარი სიბრძნე, ბაირონის მასშტაბის მსოფლიო სევდა, შექსპირის ტოლი ვნებები და ხასიათები, ედგარ პოსავით განსაკვირვებელი მისტიკა და ისეთი პოეტურობა, რომელსაც ძნელად თუ მოუძებნი ანალოგს.

მარინა ყიფშიძე.

ისრაელში

ორი კვირით ვიმყოფებოდი ქალთა ჯანმრთელობის დაცვისადმი მიძღვნილ სასწავლო კურსებზე ისრაელში ქ. ჰაიფაში. კურსები ძირითადად მიმდინარეობდა გოლდა მეიერის სახელობის კარმელის სასწავლო ცენტრში. იგი ორგანიზებული იყო ისრაელის საგარეო საქმეთა სამინისტროს, ისრაელის საელჩოს მაშავის ცენტრის მიერ.

კარმელის მთა, სადაც ეს ცენტრი მდებარეობს, მრავალჯერ არის ნახსენები ბიბლიურ სოუჟეტებში. ის ჰაიფაში გადმოჰყურებს ხმელთაშუა ზღვის ლაჟვარდოვან ოქროსფერი ქვიშით დაფარულ სანაპიროს, ულამაზეს ბაჰაის ტაძარსა და სიმწვანეში ჩაძირულ სპარსულ დაკიდებულ ბაღებს.

ცენტრი ატარებს ისრაელის პრემიერ-მინისტრის, მსოფლიოში ცნობილი პოლიტიკოსი ქალის გოლდა მეიერის სახელს.

მსოფლიოს ყველა კონტინენტიდან მკაცრი კონკურსის საფუძველზე შეირჩა 24 მონაწილე. პროგრამა იყო უკიდურესად დატვირთული და საინტერესო. ის მოიცავდა ლექციებს, პრაქტიკულ ვორკშოპებს, მონაწილეთა პრეზენტაციებს და მუშაობას სხვადასხვა პროექტებზე, რომელიც დაკავშირებული იყო ქალთა ჯანმრთელობის საკითხებთან. გასვლითი სესიები ეძღვნებოდა ვიზიტებს ისრაელის თითქმის ყველა მხარეში, მოსახლეობის სხვადასხვა ფენის, რელიგიური, ეთნიკური თავისებურებებით დასახლებული არელების სამედიცინო დაწესებულებებში.

მაგალითად, ეთნიკურად არაბებით დასახლებულ სოფლებში და უდაბნოში ბედუინთა დასახლებებში. ამ ვიზიტების დროს ჩვენს გვერდით იყვნენ ისრაელის მთავარი სპეციალისტები ქალთა ჯანმრთელობის დარგში, მთავარი პედიატრი.

ცალკე ლექციები მიეძღვნა ისრაელის ისტორიას,

ხალხს, კულტურას, თანამედროვე პოლიტიკას, რომელსაც კითხულობდნენ უნივერსიტეტის პროფესორები და დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები.

განსაკუთრებული იყო ის დღე, როდესაც სასწავლო ცენტრში ჩვენთან შესახვედრად მობრძანდა ლიბერის პრეზიდენტი ელენ ჯონსონ ზირლაფი მინისტრთა კაბინეტის წარმომადგენლებთან ერთად. ეს ქალბატონი არის აფრიკის პირველი ქალი პრეზიდენტი, ნობელის მშვიდობის პრემიის ლაურეატი.

გვქონდა საქმიანი მიღება იერუსალიმში ისრაელის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროში, სადაც სამინისტროს წამყვანი თანამდებობის პირებმა გაგვაცნეს ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სისტემის თავისებურებები, ქალთა ჯანმრთელობის კუთხით არსებული გამოწვევები და მათი გადაჭრის მიმართულებები.

ენახეთ შეიარაღებული კონფლიქტებისა და სხვადასხვა კრიზისების დროს თუ როგორ ოპერატიულად იმუშავებდა უდიდესი საავადმყოფოები მიწის ქვეშ. ეს ყველაფერი ხდება ძალიან მობილიზებულად, ყოველგვარი უაზრო ფაცი-ფუცისა და ფორიაქის გარეშე. ნებისმიერი დაწესებულების მართვა არის იმდენად მობილიზებული, რომ თითოეულმა თანამშრომელმა იცის მისი ადგილი და როლი ნებისმიერ ექსტრემალურ სიტუაციაში.

ჩემი აღფრთოვანება გამოიწვია იმ ფაქტმა, რომ ძალიან მოკლე დროში ებრაელმა ხალხმა უდაბნოში შეძლო აემუნებინა აფხაზებზე, თანამედროვე ტექნოლოგიებისა და უძლიერესი სამხედრო თავდაცვის მქონე წარმატებული ქვეყანა, სადაც ცხოვრების დონე ძალიან მაღალია და ადამიანებისათვის თვითრეალიზაციის ყველა პირობა შექმნილი, ხოლო მოხუცებულობის პერიოდში მიმდინარეობს მთელი რიგი ღონისძიებები, რაც ასაკოვანი

ადამიანების ცხოვრებას აქტიურსა და საინტერესოს ხდის.

ცხოვრების ხარისხის ამაღლება ამ ქვეყნისათვის ძალიან მნიშვნელოვანი პოლიტიკაა, პატრიოტიზმი, რომელიც საბავშვო ბაღის ასაკიდან სისტემურად ინერგება, მათი ცხოვრების წესია. შეუძლებელია პატივისცემით არ განიმსჯელო იმ ახალგაზრდა გოგო-ბიჭების მიმართ, რომლებსაც სამხედრო ფორმა აცვიათ, ქვეყნის უსაფრთხოებას ემსახურებიან და ამას დიდ პატივად მიიჩნევენ.

რამდენი რამის სწავლა შეიძლება ამ ქვეყნიდან. მათი შრომისმოყვარეობა და პატრიოტიზმი, თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის შენარჩუნებისა და წინსვლის სურვილი გამოაგნებელია ჩვენი გადასახედისად.

... და მაინც, ისრაელი მსოფლიოს მრავალი ადამიანისათვის ბიბლიური წმინდა მიწაა. იერუსალიმის ქუჩებში გავლა, ძველი იერუსალიმის გალავნის შიგნით თითოეული ნაბიჯი უდიდესი გრძობისა და ემოციის მატარებელია... იერუსალიმის გარდა, უდაბნოებში ბიბლიურმა ადგილებმა, რომელიც მხოლოდ წარმოსახვაში არსებობდა, ჩემთვის კონკრეტული ხატება შეიძინა.

მიუხედავად ასეთი დატვირთული გრაფიკისა, რომელიც გაწერილი იყო მზის

ქალთა ჯანმრთელობის დაცვისადმი მიძღვნილი

ექიმი ან ქამხაძე ივნისში ორი ხვირით ისრაელში, ქ. ჰაიფაში იმყოფებოდა ქალთა ჯანმრთელობის დაცვისადმი მიძღვნილ სასწავლო კურსებზე. მიღებულ შთაბეჭდილებებზე, განხილულ სახსრებსა და საინტერესო ჰერსპეკტაჟებზე გვესაუბრება ქალბატონი ან ქამხაძე.

ამოსვლიდან მთელი დღის განმავლობაში, საღამოს საათებშიც მიმდინარეობდა ჯგუფური მუშაობა ცალკეულ საკითხებზე და პროექტებზე, რომელიც დავალების სახით გვეძლეოდა. ბოლო დღეს მოხდა ამ პროექტების წარდგინება, რასაც

ილე წარმოადგენდა საკუთარი ქვეყნის, ხალხის სახეს და გარკვეულ რესურსს სახალხო დიპლომატიის განვითარებისა მსოფლიოს ყველა კონტინენტზე.

პროგრამასთან ურთიერთობა არ მთავრდება. ჩვენ

მოჰყვა სერტიფიკატის საზეიმო გადმოცემა. სერტიფიკატების გადმოცემასა და საზეიმო სადილს ესწრებოდნენ ყველა მონაწილე ქვეყნის დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები, მათ შორის ჩვენი საელჩოს წარმომადგენლობა.

ყოველი ჩვენგანი, ამ კურსების თითოეული მონაწი-

გადმოგვცეს სასწავლო მასალა, საზეიმოდ გვამცნეს, რომ ვართ შალომ კლუბის წევრები, რაც საშუალებას გვაძლევს ვიმუშაოთ ცალკეულ მნიშვნელოვან საკითხებზე, რაც ხელს შეუწყობს ჩვენ პიროვნულ განვითარებას, ორგანიზაციის წინსვლას და სიკეთეს მოუტანს ჩვენ საზოგადოებას.

ნელინადის მეხუთე დრო

მუჭბიკა - ნელინადის მეხუთე დროს კლდეზე თქვენს გამოსმაყოფას. მიტმ-ძანლით პელაქ-ციაში. ვაევაწან-ით თქვენი ნამუქაქაქი (ნამ-ჭოაღქინოთ კლდექოონელი კქსია) და ვაა-წანით ისინი სანოეალოქაქს.

საქართველოს ქორეოგრაფიის ეროვნული ცენტრის (ხელმძღვანელი ზაზა მჟავანაძე) ორგანიზებითა და ხელშეწყობით ქალაქ თბილისში, მოზაიკის სასახლეში ჩატარდა საანგარიშო კონცერტი, სადაც საუკეთესო ქორეოგრაფიულ ანსამბლებთან ერთად მიწვეული იყო დავით ჯავრიშვილის სახელობის კასპის მუნიციპალიტეტის ბავშვთა ქორეოგრაფიული სახალხო სანიმუშო ცეკვის აკადემია "დიდგორი".

— თბილისელი მაცურებლის წინაშე "დიდგორის" სამი თაობა /"დიდგორი", "დიდგორი-2 და "დიდგორი-3"/ გამოვიდა და ამჯერადაც წარმატებით გაართვა თავი დასახულ მიზანს, — საუბრობს ანსამბლის მთა-

ვარი ქორეოგრაფი მარინა რუსიშვილი, — მინდა აღვნიშნო ისიც, რომ ცეკვა "ლაზური" დიდგორელებმა ანსამბლის სამხატვრო ხელმძღვანელს, ქალბატონ ქეთევან მონასელიძეს მიუძღვნეს და გამოჯანმრთელება მიულოცეს. ეს იყო ერთ-ერთი საუკეთესო გამოსვლა, კასპელმა მოცეკვავეებმა მოხიბლეს მთელი აუდიტორია, ისმოდა მოწონებისა და აღფრთოვანების შემახილები.

შემდეგ იყო "დიდგორი-2"-ის გამოსვლა თავისი განუმეორებელი "ქართლ-კახურით", ხოლო კასპელ მოცეკვავეთა კულმინაცია გახლდათ "დიდგორი-3", რომლის პაწაწინა შემსრულებლებმა ფურორი მოახდინეს თბილისელ მაცურე-

მოლქაქივი მიწვეულია საერთაშორისო ფესტივალზე

ანსამბლ „დიდგორის„ კიდევ ერთი წარმატება

ბელზე, იყო საერთო აღფრთოვანება, სცენიდან აღარ უშვებდნენ გაბრწყინებულ გოგო-ბიჭებს... წლის საანგარიშო კონცერტი კასპელთა შესრულებულმა "ჩქნურმა" დახურა, ცეკვა მაცურებლის აპლოდისმენტების თანხლებით მიმდინარეობდა, გამოსვლის დასრულების შემდეგ მოცეკვავეები სცენაზე დატოვეს, ღონისძიების ორგანიზატორმა ზაზა მჟავანაძემ და ქორეოგრაფიის მოღვაწეთა კავშირის წარმომადგენელმა ოლეგ

ალავიძემ ანსამბლის ხელმძღვანელებს /ქორეოგრაფები და რინა პაპაშვილი და სოსო ღვინიაშვილი/ სცენაზე უხმეს და საანგარიშო კონცერტზე წარმატებული გამოხვლისათვის ანსამბლის მოცეკვავეებს გადაეცათ სახელობითი დიპლომები. ცნობილი გახდა ისიც, რომ "დიდგორი", როგორც საუკეთესო ქორეოგრაფიული კოლექტივი აგვისტოში მიწვეულია საერთაშორისო ფესტივალზე ჩეხეთის რესპუბლიკაში.

„სხვილთს,, მიენიჭა საპაფითო წიღებმა ...

ქვემო ჭაღის კულტურის სახლში ჩატარდა ბავშვთა ქორეოგრაფიულ ანსამბლ „სხვილთს“ შემოქმედებითი საღამო – „ცეკვის ზეიმი“... ამ ღამეზე, შინაარსიანი ღონისძიების ორგანიზატორი განხორციელდა ანსამბლის ქორეოგრაფი და ხელმძღვანელი ნინო პავლიაშვილი, რომელიც უკვე მრავალი წელია სათავეში უდგას ცეკვით დაინტერესებული ქვემოქალაქელი ბავშვების აღზრდას, მან მრავალი თაობა დააფრთხილა და ფოლკლორის სიყვარულს აზიარა.

შემოქმედებითი საღამო მთელი სოფლის დღესასწაულად იქცა, აქ იყვნენ მოწვეული კასპის მუნიციპალიტეტის გამგებელი გონა გონიჭაშვილი, მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე მანუჩარ მერუაშვილი, კულტურის სამსახურის უფროსი თეა ხორბალაძე, საქართველოს ქორეოგრაფიის შემოქმედებითი კავშირის დელეგაციის წარმომადგენლები, ქართული ფოლკლორის კორიფეები რევაზ ჭანიშვილი, კახაბერ მარკოშვილი და თენგიზ ჯავახიშვილი... კულტურის სახლის სცენაზე დაუვიწყარი, ნამდვილი შემოქმედებითი საღამო – „ცეკვის ზეიმი“... ამ ღამეზე, შინაარსიანი ღონისძიების ორგანიზატორი განხორციელდა ანსამბლის ქორეოგრაფი და ხელმძღვანელი ნინო პავლიაშვილი, რომელიც უკვე მრავალი წელია სათავეში უდგას ცეკვით დაინტერესებული ქვემოქალაქელი ბავშვების აღზრდას, მან მრავალი თაობა დააფრთხილა და ფოლკლორის სიყვარულს აზიარა.

ვილი და თენგიზ ჯავახიშვილი... კულტურის სახლის სცენაზე დაუვიწყარი, ნამდვილი შემოქმედებითი საღამო – „ცეკვის ზეიმი“... ამ ღამეზე, შინაარსიანი ღონისძიების ორგანიზატორი განხორციელდა ანსამბლის ქორეოგრაფი და ხელმძღვანელი ნინო პავლიაშვილი, რომელიც უკვე მრავალი წელია სათავეში უდგას ცეკვით დაინტერესებული ქვემოქალაქელი ბავშვების აღზრდას, მან მრავალი თაობა დააფრთხილა და ფოლკლორის სიყვარულს აზიარა.

ქმედებითი სანახაობა ნახა მაყურებელმა, ერთმანეთს ენაცვლებოდა ლეგენდარული „ქართული“, „ოსური“, „სვანური“, „აჭარული“, „მოხურე“, „აფხაზური“ ცეკვები. ანსამბლის ნორჩი მოცეკვავეები ისეთი მონდობითა და განსაკუთრებული „არტიზმით“ ასრულებდნენ ამა თუ იმ ნომერს, რომ დარბაზში ისმოდა მქუხარე ოვაციები, გამამზენეველი შეძახილები, მოცეკვავეებს არ უშვებდნენ სცენიდან... აპლოდისმენტები დაიმსახურა მოცეკვავეთა ახალი თაობის გამოსვლამ, ნორჩმა შემსრულებლებმა დიდი

მონდობით შეასრულეს ქართული ხალხური ცეკვების „პოპური“ და სხვათა შორის, ეს განხორციელდა მათი დებიუტი, რომელიც ძალიან წარმატებული გამოდგა.

კონცერტზე მოსულ დამსწრე საზოგადოებასა და დედაქალაქიდან მოსულ სტუმრებს, მოცეკვავეებს სიტყვით მიმართა კასპის მუნიციპალიტეტის გამგებელმა გონა გონიჭაშვილმა, რომელმაც აღფრთოვანება, უდიდესი კმაყოფილება გამოხატა ასეთი საინტერესო, სანახაობრივი ღონისძიების ჩატარებისათვის და ანსამბლს მხარდაჭერა აღუთქვა.

შემოქმედებითი საღამოს სტუმრებს მიესალმა კასპის მუნიციპალიტეტის გამგებლის კულტურის, განათლების, სპორტის, ძეგლთა დაცვისა და ახალგაზრდულ საქმეთა სამსახურის უფროსი

თეა ხორბალაძე, რომელმაც დაწვრილებით ისაუბრა ქორეოგრაფიულ ანსამბლ „სხვილთს“ აქტიურ და ნაყოფიერ მუშაობაზე, რისთვისაც მადლობა გადაუხადა მოცეკვავეებსა და მათ მშობლებს, ხელმძღვანელებს, აგრეთვე, დახმარებისა და ხელშეწყობისათვის კულტურის სახლის დირექტორს მარინე ყარანაშვილს.

თავმჯდომარემ რევაზ ჭანიშვილმა, – თითოეულ ცეკვაში, ყოველი ბავშვის მოძრაობაში ნათლად იგრძნობოდა მასწავლებლის უდიდესი შრომა, თავგამოდებული მისწრაფება, რაც მთავარია, პასუხისმგებლობა. ჰოდა, ამიტომ ქორეოგრაფიის კავშირის სახელით სიამოვნებით მსურს გაუწყოთ, რომ „სხვილთს“ მიენიჭა ბავშვთა სახალხო სანიმუშო ანსამ-

მათი ხელმძღვანელის მისამართით საქებარი სიტყვები არ დაიშურეს ქალაქ თბილისის საქალაქო ორგანიზაციის ხელმძღვანელმა კახაბერ მარკოშვილმა და შიდა ქართლის ქორეოგრაფიული კავშირის თავმჯდომარემ თენგიზ ჯავახიშვილმა.

შემოქმედებითი საღამოს ბოლოს ანსამბლის ხელმძღვანელმა ნინო

– ვერ ავიწყრთ, თუ რა დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა ჩემზე ქვემოქალაქელი ბავშვების მონდობამ, დამოკიდებულებამ და საერთო განწყობამ ქართული ცეკვისადმი, ზოგადად ფოლკლორისადმი, – განაცხადა სიტყვით გამოსვლისას საქართველოს ქორეოგრაფიის კავშირის

ბლის წოდება, ამასთანავე მაქვს ფრიად საგულისხმო ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ ანსამბლი მიწვეულია აჭარაში, ბათუმის ქორეოგრაფიულ ფესტივალზე, რომელშიც ქართველ მოცეკვავეებთან ერთად მიწვეულია კიდევ შვიდი ქვეყანა. ანსამბლ „სხვილთს“ მოცეკვავეებისა და

პავლიაშვილმა გულითადი მადლობა გადაუხადა მოწვეულ სტუმრებსა და მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელებს, მოცეკვავეებსა და მათ მშობლებს მხარში დგომისა და დახმარებისათვის, გულისხმიერებისათვის. კულტურის დაწესებულებების გაერთიანება.

„აქ რომ სალამურს უყრავდა ბიჭი“...

სახელგანთქმული მუსიკოსი და ვირტუოზი მესალამურე, ჩინებული მელექსე, კავთისხეველი ომარ კელაპტრიშვილი გასული საუკუნის სამოცდაათიან წლებში გადამრჩენელ, ერთგულ პატრონად მოეგვინა დავიწყების პირასმყოფ ხალხურ საკრავებს... სწორედ მისი თაოსნობითა და უდიდესი ძალისხმევით შესაძლებელი გახდა გასაოცარი ქართული ფოლკლორის, ქართული სალამურის ფენომენის აღიარება უცხოეთშიც...

აზე, მის შემოქმედებასა და დაწვრილებით მოუყვამოლაწილობაზე ისაუბრეს ამას წინათ კასპის მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის /დირექტორი ლელა პეტრიაშვილი/ ბავშვებმა. საქმე ის გახლავთ, რომ მოსწავლეთა სახლის ინიციატივით ომარ კელაპტრიშვილის სახელობის კავთისხევის სახლ-მუზეუმში ჩატარდა გასვლითი კულტურული ღონისძიება. სახლ-მუზეუმის კოლექტივმა სისარულით უმასპინძლა მოსულ სტუმრებს, მოსწავლეებსა და მათ მშობლებს, პედაგოგებს...

მა ციმი კელაპტრიშვილმა მოსულ სტუმრებს დათვალაღიერებინა მუზეუმი, მოსწავლეებს

წავლებმა წარმოადგინეს ლიტერატურული ღონისძიება სახელწოდებით „დავალ გზებზე ემაგ შენი სალამურით“, რომელმაც დიდი მოწონება დაიმსახურა. წარმოდგენაში მონაწილეობდნენ მოსწავლეები: ლუკა და მარიამ მერუაშვილები, მიხეილ და სალომე სამხარაძეები, ქეთი ჭაღისური, მარიამ კაციაშვილი, ანი ბაისონაშვილი, ანზორ დალაქიშვილი, მაია თაბუაშვილი, ლამა თინიკაშვილი, ლუკა სპანდერაშვილი... შეკრებილებმა პატივითა და განსაკუთრებული სითბოთი გაიხსენეს წარსულში ცნობილი ლოტბარი, ხალხური სიმ-

ღერების საუცხოო შემსრულებელი და ფერმწერი გერისო კელაპტრიშვილი, რომელმაც საკუთარ ლექსებზე შექმნა არაერთი მუსიკალური ნაწარმოები, მათ შორის „ბალადა დიდგორისა“, მან აგრეთვე დიდი რუნიებით შეკრიბა ფოლკლორული მასალა, 2005 წელს წიგნად გამოსცა „კასპელთა პოეზია“, რომელიც აქაურების სამაგიდო წიგნად იქცა.

ლი ჰანგების დიდოსტატი – ომარ კელაპტრიშვილი... მოსწავლეთა სახლის დირექტორმა ლელა პეტრიაშვილმა, პედაგოგებმა მანანა ყაბანაშვილმა, მარინა ნაგელიშვილმა, თამარ რუსიშვილმა და მშობლებმა ლია ხითარაშვილმა, თამარ ფანჩიძემ, ინგა დალაქიშვილმა გულითადი მადლობა გადაუხადეს წრის ხელმძღვანელს ნანა მერუაშვილს, რომელმაც დაგვიმა ამ კულტურული ღონისძიების პროექტი და მოსწავლეები სათანადოდ მოამზადა... მოსწავლეთა სახლის აქტივისტმა ქეთი ჭაღისურმა ხატონად წაიკითხა ომარ კელაპტრიშვილისადმი მიძღვნილი მანანა ყაბანაშვილის ლექსი „აქ რომ სალამურს უყრავდა ბიჭი“. ღონისძიების ბოლოს მოსწავლეებმა და მათმა მშობლებმა, პედაგოგებმა გულითადი მასპინძლობისათვის მადლობა გადაუხადეს სახლ-მუზეუმის დირექტორსა და მის თანამშრომელს მანანა კელაპტრიშვილს.

სახელოვნებო სკოლების გაერთიანება.

განახლებული პასპორტი...

*** დასასრული.**

მუზეუმების გაერთიანების დირექტორმა გივი მელაძემ. ამდენად, მართალია, დაგვიანებით, მაგრამ მონდომებით, ერთობლივი ძალისხმევით თავი მოება ამ საშვილიშვილო საქმეს და დღეს უკვე მუზეუმის უმნიშვნელოვანესი "ქონება", რომლის ღირებულება და ფასი ნამდვილად განუსაზღვრელია, მხანველს ერთბაშად აოცებს და უდიდეს ინტერესს აღუძრავს, დადებითი ემოციებით მუხტავს... აი, სწორედ ამ ღირებულებებსა და კიდევ ბევრ სხვა საინტერესო საკითხებზე ისაუბრეს ამას წინათ მუზეუმში გამართულ შეხვედრაზე, რომელსაც ესწრებოდნენ მუზეუმების გაერთიანების სპეციალისტები, ქალაქის ინტელიგენციის წარმომადგენლები.

ეს პატარა პრეზენტაცია ნიშანდობლივია იმითაც, რომ მუზეუმს სტუმრობდნენ ეროვნული მუზეუმის წარმომადგენლები, სპეციალისტები /ადამიანები, რომლებზედაც ზემოთ უკვე დაწვრილებით იყო ლაპარაკი/, ვინც ფასდაუდებელი ამაგი გასწიეს და მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანეს ახალი ექსპოზიციის აღდგენაში. სტუმრებმა აძვირად გამოიჩინეს უდიდესი კეთილშობილება და პრეზენტაციის მონაწილეებს დაწვრილებით ესაუბრნენ ადგილობრივი იარაღისა და საბრძოლო აღჭურვილობის ისტორიულ მნიშვნელობაზე. ბოლოს კი, მუზეუმს საჩუქრად გადასცეს გაწეული სამუშაოების ამსახველი ფოტო-მასალის ელექტრონული ვერსია.

კასპის მუნიციპალიტეტის მუზეუმების გაერთიანება.

ლამისყანის ჯამბაკურ-ორბელიანთა სასახლე-მუზეუმს სტუმარი არასოდეს აკლია. აქ ხშირად იმართება შემოქმედებითი საღამოები და შეხვედრები, კულტურული ღონისძიებები... სწორედ ერთ-ერთ ასეთ ღონისძიებას მ ა ს პ ი ნ ძ ლ ო ბ დ ა მუზეუმი სულ ახლახან, რომელიც ლამისყანაში და არა მხოლოდ სოფელში, მთელ რაიონში ყველასათვის ცნობილი და აღიარებული მკურნალის, ამაღარი ქალბატონის მარგალიტა კაკაბაძე-ლუღუშაურის დაბადებიდან 100 წლის იუბილეს მიეძღვნა.

საქართველოს დამსახურებული ექიმი, საქართველოში პირველი სოციალისტური შრომის გმირი ქალბატონი, ყველას ჭირისა და ლხინის გამზიარებელი, ღირსეული და შეუდარებელი ოჯახის დიასახლისი მარგალიტა კაკაბაძე-ლუღუშაური მრავალი წელი თავდაუზოგავად იღვწოდა ჯანმრთელობის სადარაჯოზე... იგი 77 წლის წინ თავის მეუღლესთან, ლევანდარულ არჩილ ლუღუშაურთან ერთად დამკვიდრდა ლამისყანაში და იმ დღიდან მოყოლებული ეს ორი ადამიანი სიცოცხლის ბოლომდე ამ სოფლის ჭირ-ვარამისა და ლხინის მოზიარე იყო. ერთი სიტყვით, ლამისყანა და ლუღუშაურების ოჯახი ერთ კონტექსტში მოიხსენიებოდა მრავალი წლის განმავლობაში არა მარტო აქ, არამედ მთელი თბილისის მასშტაბით, დედაქალაქიდან მათთან ხშირად სტუმრობდნენ გამოჩენილი და საზოგადო მოღვაწე ადამიანები, მწერლები და პოეტები, მხატვრები, მსახიობები, საქართველოში სტუმრად მოწვეული ხელოვანები, მეცნიერებისა და კულტურის მოღვაწენი... ლუღუშაურების ოჯახი ხომ განთქმული იყო იმეათი სტუმართმოყვარეობითა და მასპინძლობით, ვინ მოთვლის, რამდენ სახელოვან სტუმარს უმასპინძლა ამ ბედნიერმა ოჯახმა, ლამისყანელებს დღესაც

სყანელებს დღესაც ცხადად ახსოვთ არა მხოლოდ ქართველი მწერლები, არამედ რუსი ნიკოლოზ ტიხონოვი, უკრაინელი ვიქტორ გოლცევი, ესპანელი გილერმო დიას-პლასა, დედა კორნელია, სტუმრები ირანიდან, თურქეთიდან, უნგრეთიდან...

და მინც, 50 წლის მანძილზე ქალბატონი მარგალიტა კაკაბაძე-ლუღუშაურის უპირველესი საზრუნავი გახლდათ ადამიანის სიცოცხლესა და ჯანმრთელობაზე ზრუნვა, შორსმჭვრეტელმა მკურნალმა, უბაღლო ექიმმა ვინ მოთვლის რამდენჯერ აჯობა სიკვდილს წაშლითა თუ საკუთარი სისხლით, იგი ხომ 1945 წლიდან უფასო დონორი იყო და უამრავი პაციენტი იხსნა... ვინ მოთვლის, რამდენი ავადმყოფის სასუბილთან გაუთვია ღამე, მისი სამედიცინო მომსახურების რადიუსი ათეულობით კილომეტრს შეადგენდა, მთ შორის, ლამისყანა, ძველი ხვითი, თვაურები, ზვარეთი, წიფლისწყარო, მარლიანთკარი მიუვალი გზებითა და ხევ-ხუვებით, არც ელექტროენერგია, არც ტელეფონი, არც ერთი ავტომობილი სოფლად, თუმცა, რომელ მანქანაზეა საუბარი, მაშინ, როცა ძველ ხვითში, სახლის შუაგულში ჯერ კიდევ შუაეცხლი ენთო, დარსა თუ ავდარში, ფეხით, ხანდახან ცხენითაც უხდებოდა ავადმყოფთან მისვლა მარტო ექიმს, რომელიც მარტო მკურნალი როდი იყო მათი, არამედ სიკეთისა და ხელგაშლილობის საუკეთესო ნიმუშიც... მის ამაგსა და უშურველობაზე უანგარობაზე დღესაც ბევრს ლაპარაკობენ ლამისყანაში, სიცოცხლეშივე ლეგენდად ქცეული ექიმის ღვაწლი და დამსახურება გაიხსენეს საიუბილეო ღონისძიებაზე მოწვეულმა სტუმრებმა და კოლეგებმა, ოჯახის ახლობლებმა, ლამისყანელებმა...

ამ საინტერესო შეხვედრის ინიციატორი გახლდათ იუბილარის ქალიშვილი, ცნობილი ექიმი მანანა ლუღუშაური, რომელსაც აქტიური მხარდაჭერა გაუწია კასპის მუნიციპალიტეტის მუზეუმების

გაერთიანების დირექტორმა გივი მელაძემ. სწორედ მისი თაოსნობით შესაძლებელი გახდა საიუბილეო აფიშებისა და ფოტოების დამზადება, პატარა გამოფენის მოწყობა, საზეიმო შეხვედრის ორგანიზება... თბილისიდან ღონისძიებაზე დასასწრებად მოვიდნენ იუბილარის ქალიშვილის მანანა ლუღუშაურის ოჯახის წევრები, შვილები და შვილიშვილები, გორიდან იუბილარის ვაჟის, დევიდ ლუღუშაურის მეუღლე და შვილები, აგრეთვე, შეხვედრას ესწრებოდნენ გორის ეთნოგრაფიული მუზეუმის წარმომადგენლები, დედაქალაქიდან მოწვეული ლუღუშაურების ოჯახის ნათესავები, ლამისყანელები...

საიუბილეო შეხვედრა გახსნეს ლამისყანის საჯარო სკოლის მოსწავლეებმა: დემეტრე რაზმაძემ, ქეთევან გიგაურმა, მარიამ ონიასვილმა, მარ-

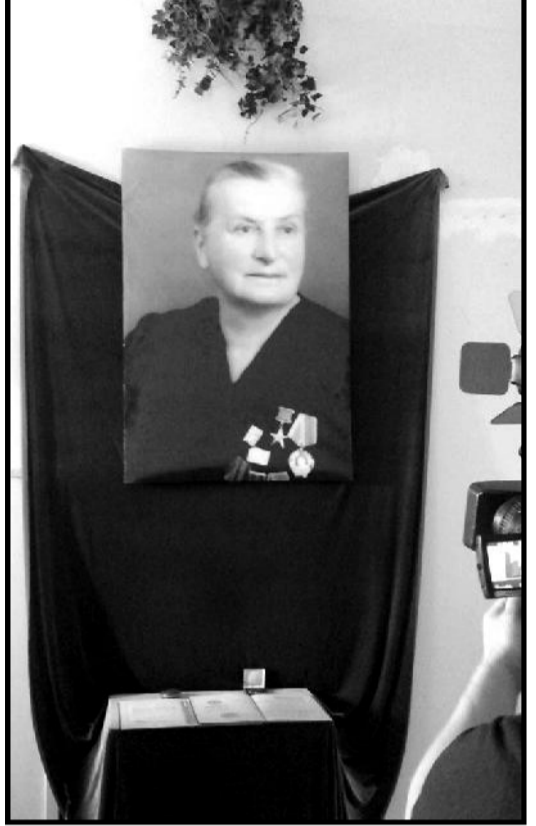
მატგალიცა კაკაბაძე-ლუღუშაური - დამადრეზიდან 100 წლის იუბილე

ცუცუნაშვილმა, ნინო და ანა ჯამრთელებმა, თორნიკე ჭიხინაშვილმა, რომლებმაც წაიკითხეს იუბილარისადმი მიძღვნილი ლექსები...

გალიტა კაკაბაძე-ლუღუშაურისადმი მიძღვნილი წერილები და ფოტო-მასალა. მარგალიტა კაკაბაძე-ლუღუშაური წლები გაიხსენეს: მისმა ექთანმა, პენსიონ-

წინაშე წარდგენ ლუღუშაურების შვილიშვილები მარიაში და ნიკა, რომლებმაც ლამისყანელებს მადლობა გადაუხადეს თავიანთი სახელოვანი წინაპრის გახსენებისა და პატივის მიგებისათვის. შეხვედრის ბოლოს შეკრებილ საზოგადოებას სიტყვით მიმართა იუბილარის ქალიშვილმა მანანა ლუღუშაურმა, რომელმაც ასეთი მხარდაჭერისა და ხელშეწყობისათვის მადლობა გადაუხადა მუნიციპალიტეტის გამგებელსა და მუზეუმების გაერთიანებას, ამავე დროს მან მუზეუმს საჩუქრად გადასცა მწერალ ნიკოლოზ ტიხონოვის წიგნი, რომელიც ეძღვნება არჩილ ლუღუშაურს.

დასასრულ მოწვეულ სტუმრებსა და შეხვედრის მონაწი-

დამსწრე საზოგადოებას მისასალმებელი სიტყვებით მიმართეს კასპის მუნიციპალიტეტის გამგებელმა გონა გორილაშვილმა და მუნიციპალიტეტის მუზეუმების გაერთიანების დირექტორმა გივი მელაძემ. საინტერესო მოგონებით გამოვიდა გაზეთ "განთიადის" ყოფილი რედაქტორის მოადგილე ნორა ედიშერაშვილი,

იამ ბენაშვილმა, დავით ბენაშვილმა, დალი

ერმა ნადია ილურიძემ, პენსიონერმა პედაგოგმა მაყვალა გიგაურმა, ყოფილმა პაციენტებმა სერგო ფავლენიშვილმა და მარინე ზარიძემ... ემოციური, ძალიან ამაღლებელი იყო ქალბატონების, არჩილ ლუღუშაურის ძმისშვილის ნათელა ლუღუშაურისა და ოჯახის ახლობლების, ქალთა საბჭოს წარმომადგენლის ლიანა

ილუმებს მიესალმა ამ ღონისძიების ერთი ორგანიზატორი, ლამისყანის მუზეუმის დირექტორი სოფიო ცუცუნაშვილი-ფავლენიშვილი, რომელმაც ფაქტიურად მოამზადა ეს ღონისძიება და შესანიშნავად გაუძღვა, სხვათა შორის, მან დამსწრე საზოგადოებას სპეციალურად ამ დღისთვის საბერძნეთიდან გამოგზავნილი ლამისყანელი მზალო ოსიშვილის ლექსი წაუკითხა, რომელიც ქალბატონ მარგალიტას ეძღვნება.

კასპის მუნიციპალიტეტის მუზეუმების გაერთიანება.

ჩივს გავითრას ,,გეროების უბანში,, რას ვიციოქ ერთი სთიხოვანი

ბოლო დროს არავანსალი კომპლექსი გაჩნდა, მეტიც, შეიძინევა ერთგვარი ნიჰილისტური დამოკიდებულება – როდე-საც, ქვეყნის ან თუნდაც ადგილობრივ მთავრობაზე ვინმე რაიმე დადებითის თქმას დააპირებს, აქეთ-იქიდან მაშინვე იწყება ქილიკი და მავანთა მიერ საზოგადოებაში განმანებ-ული ერთი და იმავე ფრა-ზებით "დამოდურა": "რომ ესენი უნიათოები არიან, არაფერი შეცვლილა, ხალხის საშველი არ არი-სო"...

მართლა არაფერი შეცვლილა?

რამდენიმე დღის წინ სამეზობლოში საუბარს შევესწარი: "ორი წლის წინ, დედა, რომელიც მრავალი წელია, უცხოეთშია გადახვეწილი სამუშაოდ, გარკვეული თანხა გამოგვიგზავნა ბი-ნის საყიდლად, – უყვებო-და ერთი ქალბატონი თავის ნაცნობს, – დიდხ-ანს ვეძებთ სასურველი სახლი, შესაფერის ადგ-ილზე გვინდოდა ბინის შეძენა და როგორც იქნა მივაგენით საშვილიშ-ვილოდ მოწყობილ საცხ-ოვრისს, რომელსაც ალ-ბათ, ნახევარი საუკუნის განმავლობაში ხელის დაკარება არ დასჭირდება, აი, სწორედ ამ მიზეზით გავრისკეთ და სახლი "გერების უბანში" /ეს სახ-ელწოდება ამ დასახლე-ბას ხალხმა იმის გამო შეარქვა, რომ ათეული წლების განმავლობაში მი-ტოვებული და უგზო-უკვ-

ლო იყო/ ვიციდეთ, თუმცა, ვნანობდით, ერთხანს საგონებელში ვიყავით, ამ მიუვალ და მიტოვებულ ადგილას რამ მოგვიყვანა, აქ, როდის რა უნდა გველ-ირსოსო.

არადა, აბა, ახლა მოდით და ნახეთ აქაუ-რობა, ვერასოდეს წარმოგ-ვედგინა, რომ ასე ლამაზად და კომფორტულად მოეწყ-ობოდა "გერების უბნის" მისასვლელი გზა თავისი სანიაღვრეებითა თუ საიმე-დო ტროტუარებით, მთე-ლი უბნის მოსახლეობა / და არა მხოლოდ ისინი/ მადლობლები და კმაყ-ოფილები ვართ თან გაო-ცებას ვერ ვფარავთ ... "

- ეს საუბარი ამ რამდენ-იმე დღის წინ გავგახსენ-და როდესაც კასპელმა ქალბატონმა რუსუდან ზაქარაშვილმა რედაქცია-ში მოიტანა მადლიერებით აღსავსე ვრცელი წერ-ილი:

"ორათეულ წელზე მეტი ხნის გან-მავლობაში ვიყავით უძმ-იმეს მდგომარეობაში. დიან, 1993 წლიდან მოყოლე-ბული 15 ოჯახი ვცხ-ოვრობთ ცემენტის ქარხ-ნის ეგრეთ წოდებულ "სა-დაჩე" მებაღეობის ტერი-ტორიაზე /კავთისხევის კირქვის კარიერთან/. სხ-ვათა შორის, ამ დასახლე-ბას დღესაც არ გააჩნია ოფიციალური სტატუსი, მა-გრამ სტატუსს ვინ ჩივის, იმდენი გაჭირდება გამოვ-იარეთ, რა აღარ გადავი-ტანეთ, მთელი ამ ხნის განმავლობაში ვიყავით

ყველასგან მიტოვებული, არ გვექონდა სასმელი წყ-ალი, გზა, სინათლე, ბუნე-ბრივი გაზი, მაგრამ ხე-ლისუფლების ცვლილებამ იმედი გაგვიჩინა და ჩვენ-და გასაკვირად მდგომარ-ეობა რადიკალურად შე-იცვალა. აუცილებლად უნდა გავიხსენო, შარშან, დეკემბერში კასპში სტუმ-რობისას შევხვდი ენერ-

გეტიკის მინისტრს ბატონ კასა კალაძეს და პირადად გავაცანი დასახლების პრობლემები. მინისტრმა, რა თქმა უნდა, გული-სყურით მომისმინა და დაგვიპირდა პრობლემების მოგვარებას, აქვე, აუცილე-ბელია, აღვნიშნო კასპის მუნიციპალიტეტის გამგე-ბლის, ბატონ გიორგი გიორ-ტაშვილის უდიდესი თანადგომა, სწორედ მისი უშუალო ჩარევითა და ხე-ლშეწყობით დაიწყო დასახლებაში სასმელი

წყლისა და ბუნებრივი გაზის გაყვანა, იმასაც გვაპირდებოდა, რომ სულ მალე უნდა დასრულდეს დენის მრიცხველების და-მონტაჟებაც, რათა საბ-ოლოდ მოწესრიგდეს ელექტროენერგიის გადა-სახადის აკრეფა.

ერთი სიტყვით, უნდა ვდიაროთ, რომ დიდი ხნის შემდეგ მივიღეთ მაქსიმალური დახმარება, ადგილობრივი ხელისუ-ფლება ნამდვილად გვერდ-ში დაგვიდგა, რაც შეეძ-ლო ყველაფერი გააკეთა. მაგრამ გამგებელთან კიდევ გვაქვს ერთი სათხოვარი,

ნალიზაციო სისტემა აქვს

მოწესრიგებული, მოუე-ლელი და მისასხედია სოფლების მისასვლელი და შიდა გზები, უამრავი პრობლემა არსებობს, ამაზე რატომ არაფერს ამბობენო...

როგორც კასპის მუნიციპალიტეტის გამგე-ობის ინფრასტრუქ-ტურის სამსახურის მუშაკები განმარტავენ ქვეყნის მასშტაბით ქალაქად და სოფლებში ინტენსიურად ხორ-ციელდება "სოფლის მხ-არდაჭერის" ფართომას-შტაბიანი პროგრამა, რომლის მიხედვითაც მიმდინარეობს ინფრას-ტრუქტურისა და აღდ-გენითი, კეთილმოწყობის სამუშაოები.

ის, რაც ამ ორ-სამ წელიწადში მოესწრო და გაკეთდა (სასმელი წყლისა და ბუნებრივი გაზის გაყვა-ნა, მისასვლელი გზები-სა და ცენტრალური ქუ-ჩების კეთილმოწყობა), მოსახლეობამ ეს ყვე-ლაფერი ნათლად დაინ-ახა, ხოლო სამომავლოდ ბუნებრივია, დაწყებული პროცესი არ შეფერხდე-ბა... ასე რომ, სამშენებ-ლო, აღდგენითი და კეთილმოწყობის სამ-უშაოები გათვალისწინე-ული, რაც მთავარია, პრი-ორიტეტული განრიგის მიხედვით ხორციელდე-ბა და ამას ყოველი მო-სახლე იგრძნობს.

რედაქცია აუცი-ლებლად დაინტერესდე-ბა და მიადევნებს თვა-ლყურს მოწესრიგდება თუ არა ეგრეთ წოდე-ბულ "სადაჩე" მებაღეო-ბის ტერიტორიაზე მის-ასვლელი გზა.

ვეკებთ საინფორმაციო აპროგრამას

ზავშვონაში ნათქვამი "ფრ-თიანი ფრაზები" მთელი რხოვრენა აღამაზენენ მოგ-ონენენს. ისინი დამსახურებულად იკავებენ ადგილს ოჯახურ "ოქროს ფონდში," თაო-შიდან თაოზას გადაეწეშიან და ყველა შინაური თავყრილოზის მთავარი სახალო-ისო საამშროზნი ხდებინან.

შეინახეთ თქვენი ზავშვონის საინტერესო ნუთე-ნი ჩვენს რუ-ბრიკაში "მაკნატუ-ნა" და ვახდით სასურველი სტუ-მარი.

მკითხველს შეუ-ძლია მოგვანო-ფოს საავტორო კროსვორდები, შექმენენი თ-გახართოზი მასალოენი. დაინ-ტერესე თულო მკითხველს შეუ-ძლია მოგვმარ-თოს მისამართზე - კასპი, სააკა-ძის ქ. 68. ან დარეკოს ტელო-ფონზე: 03712 22576.

გამოიბეგრეთ
"ახალი
გზნითაძი" რას
გზნითი ზეგნი
მკითხველი!

ხოვლის საზავშვო ზადში

სანახობრივად ლამაზი, სახალისო ღონისძიება გამართეს ხოვლის საბავშვო ბაღის (გამგე-ლალი თაბუაშვილი) აღ-საზრდელებმა. საზაფხულო არდადეგების დაწყებამდე საზე-იმო კონცერტზე ერთად შეიკრიბნენ აღსაზრდელები და მათი მშობლები, აღმზრდელ-მას-წავლებლები. ზეიმზე მოიწვიეს კასპის მუნიციპალიტეტის სკოლამდელი აღზრდის დაწესე-ბულებების გაერთიანების

დირექტორი მანანა ხვთისიაშ-ვილი, სპეციალისტები... ახლად გარემონტებული და საზეიმოდ დამშვენებული ბაღის დარბაზი ბავშვების ჟივილ-ხივილმა აავ-სო, პატარები ორიგინალურად მიესალმნენ სტუმრებსა და მშობლებს, მისალმების შემდეგ კი, პატარა თეატრალიზებულ, სახალისო წარმოდგენა გამართეს, სადაც ნათლად გამოიკვეთა პა-ტარების, განსაკუთრებით კი, დამამთავრებელი ჯგუფის ბავშ-ვების მომზადების დონე.

– ჩვენი ბაღი ორჯგუ-ფიანია, მაქსიმალურად ვცდი-ლობთ ბავშვების ასაკის მიხედ-ვით მორგებული დახვეწილი და აპრობირებული მეთოდით გან-ვახორციელოთ სასწავლო პრო-ცესი, – აცხადებენ ბაღის აღმზრდელი ქეთევან ბახტაძე

კასპის მუნიციპალიტეტის სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებების გაერთიანება.

და მისი თანაშემწე მარინა ზარიძე, – ისიც მოგვხსენებთ ალბათ, რომ ბავშვის აღზრდის, გონებრივი განვითარებისა და ინ-ტელექტუალური ჩამოყალიბე-ბის პროცესში უდიდესი მნიშ-ვნელობა აკისრია ინდივიდუალ-იზმის ფაქტორს, ჰოდა, სწორედ ამის გათვალისწინებით ყოველ-ნაირად ხელს ვუწყობთ ბავშ-ვებს, რომ გამოავლინონ თავისი შესაძლებლობები და უნარები.

აი, ასეთი სულისკვეთ-ებითა და შემართებით ეკიდები-ან დაკისრებული ამოცანის შეს-რულებას ფსიქოლოგი ლელა გაბინაშვილი, მუსიკის მასწავ-ლებელი ნონა ბახტაძე და მე-თოდისტი ეთერ იაშვილი-ბაი-სონაშვილი.

ძვირფასო მკითხველებო!

ამ უნიკალურ და გასაოცარ წიგნში თქვენ არაერთ სულისშემძვრელ ამბავს შეიტყობთ, ქართველთა გმირობაზე, მათ უებარ ვაჟკაცობასა და საარაკო ქელუხრელობაზე რომ მოგვითხრობს...

ამ წიგნში, მითიური ამირანისა არ იყოს, ქართული სულია დაგუბებული, მისი ენერგია და სიმტკიცეა კონცენტრირებული, რომელიც თითქოს რაღაც ღვთიურ მინიშნებას ელოდება, რომ თავისი საკუთარი მაგიური ძალით ყველა ჯებირი და წინაღობა გაარღვიოს და მთელ მსოფლიოს დაანახოს, რომ საქართველო ცოცხალია, რომ მისი იავარქმნა, მისი მოკვდინება მეტად უმაღური და შეუძლებელი საქმეა, ისევე როგორც შეუძლებელია პატიოსნების, სიკეთის, სათნოების, ერთგულების ამოშანთვა ადამიანის გენიდან.

ამ წიგნში თქვენ კიდევ ერთხელ გაგახსენებენ, თუ როგორი ქართველები ცხოვრობდნენ ოთხი საუკუნის წინათ, როგორ უყვარდათ, როგორ ელაციცებოდნენ სათაყვანებელ სამშობლოს, რა მოწამებრივი სიხარულით წირავდნენ თავს მის გადასარჩენად და რა ამყად და მშვიდად მიუყვებოდნენ ზეციურ საქართველოსკენ მიმავალ გზაწვრილებს.

ეს წიგნი თვედრე თვედრე ეძღვნება, მღვდელს, ღვთისმსახურს, რომლის გვარი რა არის – გვარიც კი ვერ შემოგვინახა ისტორიის დამტკვერილმა ფოლიანტებმა, მაგრამ ვინაც უპირველეს ქართველთა შორის დაიდო ბინა...

1609 წლის ივნისში დაიწყო თვედრე მისტერია, რომელიც დღემდე გრძელდება და ქართველებს მოღუნების უფლებას არ ვკაძღვებს. სწორედ 1609 წლის ივნისში დაიწყო თვედრე მღვდელმა თავისი ძლევაბოსილი სვლა საუკუნეების ლაბირინთებში და ქართული სულის უკვდავების ქადაგება. დაიხ, 1609 წლის ივნისის ერთ ჩვეულებრივ დღეს მანგლისიდან ერთაწმინდაში მიმავალი შეიპყრეს ოსმალებმა და მოსთხოვეს, ესწავლებინათ მეფე ლუარსაბ მეორის ადგილსამყოფელი – ცხირეთი. მღვდელმა მტერს განზრახ აურია გზა-კვალი, ახეტიალა უღრანებში, ჩაიტყუა ცხირეთიდან ხუთი კილომეტრის დაშორებით მდინარე თემის კლდოვან ვიწროებში და იქ მოწამებრივი სიმშვიდით შეხვდა აღსასრულს. მის თავგანწირვას ამოდ არ ჩაუვლია: ლუარსაბ მეფესთან მყოფი გიორგი სააკაძემ მოასწრო, სასწრაფოდ შეეკრაბა ლაშქარი და თათრები დაამარცხა ჯერ ერთაწმინდის მახლობლად, ქეაბის ხეში, მერმე სხერტის ჭალაში და ბოლოს – ტაშისკარში.

თვედრე გმირობამ გადაარჩინა მეფეც და მთელი ქართლიც. ამ ამბავთან დაკავშირებით წიგნში მოთხრობილია მესამე საუკუნეში მოღვაწე დიდმოწამე თვედრე ტირონზე, წამებულ მეფე ლუარსაბზე, მეფისა და მისი მთავარსარდლის მხარდამხარ მებრძოლ სხვა ქართველ გმირებზე და მათ მოწინააღმდეგე გათათრებულ ქართველებზე, აგრეთვე, იმ ტრაგიკულ ეპოქაზე და ცხირეთის ციხის თავგადასავალზე.

და, რაც უმთავრესად გვესახება, ამ წიგნში თქვენ გაეცნობით თვედრე მღვდლის სულიერ მეძვედრეებს, რომლებმაც საუკუნეების შემდეგ გაიმეორეს დიდმოწამის გმირობა, გაიმეორეს მისი მაგალითით შთაგონებულებმა და ზნეობრივად, სულიერად შემზადებულებმა. დაიხ, ამ წიგნით საქართველოსთვის თავდადებულ გმირთა გაღვრეა კიდევ ორი დიდებული ქართველი გამდიდრდება. ერთი მათგანი ენგურისპირა სოფლის ლაბაკევის მკვიდრი ქელა ეხვაიაა, მეორე კი – კავთისხეველი მოძღვარი, დეკანოზი პანტელეიმონ გედევანიშვილი.

ეს წიგნი ეწინააღმდეგება ბოლო დროს ჩვენში საეჭვოდ ფეხმოკიდებულ ტენდენციას, რომელიც ეროვნული ნიპილიზმის, ეროვნული გულგატეხილობის ბაცილებს ნერგავს ქართველი კაცის სულსა და გულში და არასრულფასოვნების კომპლექსს ამკვიდრებს ჩვენს საოცრად შეჭირვებულ, კატაკლიზმებით აღსავსე ეპოქაში.

დაიხ, დღეს, როდესაც ქართული მწერლობა, ქართული მართლმადიდებლური ეკლესია, ქართული უნივერსიტეტი გამუდმებული თავდასხმების ობიექტად ქცეულა, როდესაც ქართულ სულიერებას, ქართულ ქელუხრელობასა და ვაჟკაცობას, ლამის არის, გახურებული შანთით ებრძვიან ნაწვიმარზე სოკოებივით მომრავლებული ვაიპოლიტიკოსები, ეს ჩინებული ნაშრომი კიდევ ერთხელ გვახსენებს საქართველოსთვის, ქრისტიანობისათვის წამებულ თვედრე მღვდელს და აფრთხილებს ყველა ჯურის რენეგატსა და ავადგამხედვარს, რომ საქართველოს იავარქმნა, ქართული სულის დაკნინება შეუძლებელია და ამას ვერასოდეს მიაღწევენ...

შეიძლება თამამად ითქვას, რომ ამ წიგნის ავტორი გიორგი ხორგუაშვილი თავისი ცხოვრების წესით, თავისი მოღვაწეობით, თავისი კონკრეტული საქმეებით თვედრეს სულიერ მეძვედრეს წარმოადგენს. ჯერ ერთი, რომ ეს ჩინებული მწერალი უაღრესად საინტერესო და მნიშვნელოვანი რომანის, არაერთი მოთხრობის, მრავალი პუბლიცისტური წერილისა თუ მხატვრული ნარკვევის ავტორია და დამსახურებული სიყვარულით სარგებლობს როგორც შემოქმედი, კიდევ ის, რომ ბატონი გიორგი სწორედ თვედრე მღვდლის მშობლიურ კუთხეში ცხოვრობს და მოღვაწეობს. თანაც ამ შემთხვევაში სიტყვა “მოღვაწეობს” ზრდილობის გამო არ მიხსენება.

მისი სახით კასპის რაიონს, შიდა ქართლს და არ გადავაჭარბებ, სრულიად საქართველოს ჰყავს ერთი საოცრად გულანთებული ქართველი, რომელიც ამ ძირძველ ქართულ მიწაზე სულს უებრავს ყოველივე ქართულს. თავად განსაჯეთ, სწორედ მისი ინიციატივითა და თაოსნობით გაიხსნა დიდი ივანე ჯავახიშვილის სახლ-მუზეუმი ხოვლეში, სოფლის ისტორიის მუზეუმი – ლამისყანაში, გიორგი მაზნიაშვილის სახლ-მუზეუმი – სასირეთში.

ზვარც ხოცოვოელო

..სამოთხის სყოი..

- ამხვი ხნუ

წინასწიყოვობა

გიორგი ხორგუაშვილის

გამოოცემელო წიგნისათვის

გიორგი ხორგუაშვილმა სული შთაბერა ისეთ ჭეშმარიტად სახალხო დღესასწაულებს, როგორებიც არის “გურამიშვილობა” (ლამისყანა), “ჯავახიშვილობა” (ხოვლე), გმირთა ხსოვნის დღე (ნოსტე, ერთაწმინდა), სოფლის აღორძინების დღე (გოსტბე)... რომელი ერთი ჩამოვთვალო...

დაიხ, გიორგი ხორგუაშვილმა ამ გულქართველმა შემოქმედმა, თავისი ცხოვრებით მოიპოვა ამ წიგნის დაწერის უფლება და მის მიმართ მაღლობის მეტი რა გვეთქმის.

დღეიდან ეს წიგნიც ჩაებება საერთო-სახალხო ლაშქრობაში საქართველოს გადასარჩენად. დღევანდელ ზოგიერთ პოლიტიკოსს, რომლებიც ძალზე ჩამოჰკვანან XX საუკუნის დასაწყისის მაუზერჩამოკიდებულ კომკავშირულ პავლიკ მოროზოვს, ისტორია “ღირსეულ” ადგილს მიუჩენს სანაგვეზე, საქართველო კი გადარჩება, კიდევ ერთხელ გადაურჩება მეხთატენას და ამ გადარჩენისათვის ზეციური საქართველოდან ილოცებს თვედრე მღვდლის წმინდა სული...

ეს დიდად საჭირო წიგნი გახლავთ, ბატონებო!

პ. ს. ეს წინასიტყვაობა გიორგი ხორგუაშვილის თხოვნით დაიწერა. მას შემდეგ 16 წელმა განვლო და თვედრე მღვდლისადმი მიძღვნილ წიგნს არადა არ ეღირსა გამოცემა.

თვედრე მღვდლისადმი მიძღვნილ წიგნს! სირცხვილია, დიდი სირცხვილი, ბატონებო!

ამასობაში გიორგი ხორგუაშვილიც ზეციური საქართველოს მკვიდრი გახდა და პირნათელი მიეახლა მისი დიდი წინაპრის სულს.

ის კი პირნათელი გახლდათ, მაგრამ ჩვენ...? იქნებ, გამოჩნდეს ვინმე ღვთისნიერი, ვინც ამ დიდ სირცხვილს ჩამორეცხდა ქართველობას.

გაზეთი “ლიტერატურული საქართველო”, №15, 22 აპრილი, 2016 წელი.

უკვე მეთორმეტე წელია, რაც ჩვენი ქვეყნის დედაქალაქში ყოველ ზაფხულს იმართება გრანდიოზული ფოლკლორული ფესტივალი “არტგენი”, რომელშიც თითქმის მთელი საქართველო მონაწილეობს... ასე იყო წელსაც და აი, ივლისის მიწურულს, თბილისში, გიორგი ჩიტაიას სახელობის ეთნოგრაფიულ მუზეუმში ჩატარდა “არტგენის” შემაჯამებელი, დასკვნითი ნაწილი, სადაც საქართველოს სხვადასხვა კუთხიდან მოწვეულ თვითშემოქმედებით კოლექტივებთან ერთად მონაწილეობდა კასპის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ფოლკლორული ანსამბლი (ლოტბარი ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე გივი ბახტაძე) “მოურავი”.

– უკვე საქვეყნოდ აღიარებული ფოლკლორული ფესტივალი, რომელიც ჯგუფ “არტგენის” ორგანიზებით იმართება ყოველწლიურად, მიზნად ისახავს ქართული ფოლკლორის, სხვადასხვა ძირძველი ტრადიციების, მათ შორის ზეპირსიტყვიერებისა და რეწვის მო-

ძიებასა და პოპულარიზაციას, – აცხადებს მუნიციპალიტეტის კულტურის გაერთიანების დირექტორი მიხეილ ქოსაშვილი.

– აი, სწორედ ასეთ პრესტიჟულ ფესტივალზე გამოვიდა ჩვენი ანსამბლი და მყურებლის დიდი მოწონებაც დაიმსახურა.

მართლაც, ანსამბლმა “მოურავმა” ფესტივალზე წარადგინა ქართული ფოლკლორის ორი დაუვიწყარი ნიმუში: “მრავალჟამიერი” და “კალოსპირული”/სოლისტები მიხეილ ქოსაშვილი და გიორგი მორბეაძე/, როგორც თვითმხილველები ამბობენ კასპელთა გამოსვლამ ფესტივალზე ნამდვილი ფურორი მოახდინა და “არტგენის” ორგანიზატორებმა ამის გამო კასპის მუნიციპალიტეტის გამგეობასა და “მოურავის” მომღერლებს ფესტივალში აქტიური მონაწილეობისათვის მაღლობა გამოუცხადეს...

კასპის მუნიციპალიტეტის კულტურის დაწესებულებების გაერთიანება.

ქართული “მრავალჟამიერი” და “კალოსპირული”

გილორჯეთ!

ამაგდახ, დაუღადავ ჰედაგობს, მუდამ ახალგაზხდა, უბეხებელ ხელოვანს, ჩვენი სკოლის მახადუილ ღობდახს იზაბელა კობიაშვილს ვულოცავთ დაბადების ღღუს!

უხუხუვბთ ჳანმითეღობას, ხვავს, ბახაქას, ნახმაცუბებს იმეღია, უღეუ ღიღხანს გაახახებს უოღეუბსა და აღხეღიღებს თავისი სიმღუხებით და სიყვავიღით.

უასჳის ჳიხვეღი საჯახო სკოღის ჳედაგოგუი უოღეუბი.

მადლოზა

უღრმეს მადლოზას მოვასხსენენტ ჩვენს თანაქალაქეღებს, ეკღესიეზის მრეღვლს, ჩვენი შვიღის - ნიკოლოზ ცუღრამვიღის ავადმყოფობისას განეუღი ღახმარენისათვის.

გვჯერა სანთელ-საკ-მევეღი გზა-კვალს არ ღაკარგავს...

უღრმესი მადლოზა თანაღგომისა და გუღშემატ-კივრობისათვის.

სათუნა და მეღრამ ცუღრამვიღენი.

მეგი-ბღიათ, მღგვა-წღღთ თღვეღნი მეიღღმ-ის,

მეიღღიმეიღღმის ბბიღინაღღბი თღფღღბი, ნახაღღბი, აბბღბი.

„საღი განთიარა.. ღბღბს საინცერღღბო სურათღბს რავიონის საჯახოთო თოღო-მავიანის შიღსაქმნეღოჯო. თხოვნით მიღმავრთავთ თანაწავიონეღღბს - ღავლოღთ თვეღნი ყვაღი სვებს მავიანეღში გავმოგვიგზავნეთ საინცერღღბო ღავ სასაღიღო თოღოღბი!

უასჳის მენიხიავღი-ბახის მუზაუმიანის ბარ-თიანება სამიღმარს უხსაღებს უასჳის მხარათმყოღნის მუზაუმი თანამყოღმალს ნანა მარაბაშვიღს მამის ბიოგბი მარაბაშვიღის ბარღამაღაღის ბამო.

ბიოგბი სოგბაშვიღის სასაღოღის უასჳის მხარათმ-ყოღნის მუზაუმი სამიღ-მარს უხსაღებს თანამ-ყოღმალს ნანა მარაბაშვიღს მამის ბიოგბი მარაბაშვიღის ბარღამაღაღის ბამო.

შ.ჳ.ს. „ჳაიღღღღღღღღღღღ ჳოგჯიანს“ უასჳის ხეღმენის ქარხანა ახსაღებს ჳაკანსიღბს

შ.ჳ.ს. „ჳაიღღღღღღღღღღღ ჳოგჯიანს“ უასჳის ცემენტის ქახანა აცხადებს ვაკანსიღბს შემდეგ თანამღე-ბობღბზე:

1. ტექნიკუი უონტოღის მოღის უფიღსი ბიღითადი მოვალეობები:

ნახმოებაში მიმღინახე მოქეახტუღი აღიღცხვა, ჰომეღიეც ეხება ნახმოების საქმიანობას (შზა ჳოღღე-ქციის ნახმოება-ღეღიზაციას, ნაშთების აღიღცხვას, ჰოგოღეც შზა ჳოღღექციის ასევე ნახევახფაბიღეღეღების, ბიღითადი ნეღღეღი მასაღების და სათბობ-ენეღგეტიკუ-ღი ჰესუღსების), ამ მარვენეღების ანაღიზი;

ნახმოების მიმღინახე გეგმების დამუშავებასა და მათ დასაბუთებაში მონაწიღობა; გეგმების შუცვის უონტოღი და ღოუღი უოღეუბიღება, ყოვეღთვიღად აღ-გენს და ავსებს PSS-ის ნახეღ ანგახიშს (ფაქტიკი, გეგმიკი და საჳოგონოზო მონაცემები) ცემენტის ქახ-ნების მიხეღვით;

ცემენტის ქახნების საოჳეღადი უოღეუციენტის ჰეჳოღის მოშაღება ყოვეღთვიღად;

შზა ჳოღღექციის, ნახევახფაბიღეღეღების, ბიღითადი ნეღღეღის, სათბობ-ენეღგეტიკუღი ჰესუღსების ნაშ-თების საინვენტახიზაციო აქეღბის შეღგენა ყოვეღთვი-ღეღად;

ჳოღღექციისა და ნახევახფაბიღეღეღების ნახმოებ-ისათვის საჭიღო ბიღითადი ნეღღეღი მასაღების, ნახე-ვახფაბიღეღეღების და სათბობ-ენეღგეტიკუღი ჰესუღსების ტექნიკუი ნოღმების დანახახეღბის შემუშავება;

ქახნის ბიღითადი ტექნოღოგუი დანაღგახეღბის მუშაობის მარვენეღების უონტოღი და ანაღიზი;

ჳოღღექციის ნახმოებისთვის საჭიღო ნეღღეღის, მასაღების და სათბობ-ენეღგეტიკუღი ჰესუღსების გათვ-ღების გაეღება ყოვეღთვიღი მოთხოვნებისათვის.

საკვადიღეღეღეღი მოთხოვნები:

მიწიღმ 5 წღის სამსახეღობიღი გამოცდიღება სააღიღცხვო/დაგეგმახეღბის დაღღბი;

უმაღღესი უკონომიკი განათღება;

ქახთუღი, ჰესუღი და ინგღისუი ენების ცოღნა;

უომჳიუტეღეღი ჳოგახამების სეღეყოღი ცოღნა (MS office programs, Outlook, Iutlook and email);

ღიღცხეღბის ანაღიზის, დაგეგმვის და უონტოღის უნახი;

სიღუსტე და ღეატღებზე მოღენტიღებუღობა;

ღოგეღეღი განსჯისა და ანაღიზის უნახი;

აქტიკობა და ჳასუღისმგებღობის გიღნობა.

2. აღმიღცხვეღ-მოქეახტოღი (უავთისხევის უიღქვის უახიღი);

3. ჰონღეღბის გამგოღეღი (უავთისხევის უიღქვის უახიღი).

გთხოვთ, ნახმოადგინოთ თვეღნი ჰეზოემე აღამი-ანუი ჰესუღსების მახთვის ღეჳახტამენტში 2016 წღის 7 ავღისტოს რათვღით შემდეგ მისამახთზე:

ქ. უასჳი, ფახნავახის ქ.წ2.

E-mail:maia.Kaciashvili@heidelbergcement.ge

გამოინერეთ „საღი განთიარა..! გახღით ჩვენი მეითხვეღი!

წინასახარღევნი ავღეცხვისა და წინასახარღევნი რეუტამის განთავსებისთვის 2016 წღის 8 ივნისიღან - 2016 წღის 8 ოქტომბრამღე გამოყოფიღათ გაბეღის ფართობი. გაბეღის ერთ ნომერში გამოყოფიღი ფართობის სიღღე შეადგენს 5520სმ², მოღღასად გამოყოფიღი ფართობის უფასო წაწი-ღის სიღღე შეადგენს 2760სმ². აბ ფორმაცღს ჩანართის ღღრებუღღება 368 ღღ (1სმ²-40 თეღრღ).

რღღამთი სღღმღღღღღღღღღღ თავისუფალი უკანის უკინეღბაღით. მოგანიღი უაქბაღის სიღსტავა უ-სახისგაბაღი უაქოღი. საკაღღამო მასაღაღი-სა და მანსაღღაღბის უღნარსზე რღღამთი უ-სახს არ ავბს. რღღამთის ნებართვის ბარაშე მასაღაღის ბამოქვეუგება იარაღღება.

რღღამოღი ნანა მარაბაშვიღი
 რღღამთის მისაბართი: 2600
 ქ უასჳი სააკაღის ქ. წღ 68
 ტეღოღეღონი 22-25-76
 ბავათი იღავღება ბამომხეღღობა უოღოგოღი..